

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 116.

Tiende Session.

34te Møde.

Fredagen den 19de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren (fortsat): Der kan være Forskjel med Hensyn til Ordningen af Budgettet; men man er jo dog fra alle Sider gaaet ind paa, at man ikke vil fastsætte de enkelte Positioners Størrelse. Dette medfører i visse Henseender en stor Fordeel for Theaterbestyrelsen, men i andre en vis Mislighed, navnlig for Ministeren selv, der dog har en særlig Ansvarlighed derfor. Det medfører den store Fordeel, at man kan benytte de sig frembydende Conjuncturer til at gjøre Et eller Andet, som man ellers var ude af Stand til at gjøre, fordi man havde faste Positioner, men derfor kan man ogsaa fra Rigsdagens Side med større Sikkerhed end tidligere, da Bestyrelsen altid kunde skyde sig ind under, at, naar man havde havt Lov til at gjøre det eller det, saa kunde man have opnaaet noget ganske Andet, forlange, at man skaffer den fornødne Indtægt tilveie. Dette er Fordelen derved; men paa den anden Side er der ogsaa en Mislighed ved, at der gives Bestyrelsen denne større Frihed med Hensyn til Forhold, som Ministeren dog ikke uafbrudt og stadig kan følge, og netop derfor er der jo ogsaa for Ministeren selv den største Opfordring til at ønske det fuldstændigste og nøiagtigste Gjennemsyn af hvad der kommer frem i Regnskabet som Afgjørelser, for, at han saa meget som mulig kan være fuldstændig paa det Klare med,

hvorledes Theatrets Status er. Dette er jo netop for Ministeren den væsentligste Betyngelse; der kan ikke være nogen Uenighed tilstede derom, og det er derfor ganske sikkert, at, naar Spørgsmaalet er om at forelægge Regnskabet for Statsrevisionen til et saa skarpt og fuldstændigt Gjennemsyn, eller hvilket Ord, man nu vil bruge, som Statsrevisionen overhovedet anvender, saa kan Intet være ønskeligere for Ministeriet. Medlemmerne af Finantsudvalget ville bevidne, at Ministeriet har været villigt til med Finantsloven at fremlægge et saa nøiagtigt Regnskab, som man nogenstunde kunde forlange, og som gaaer ind paa ved hver Enkeltighed at vise, hvad der indbefattes under enhver Post, for at Anvendelsen kan controlleres; men det forekommer mig dog ogsaa soleklart, at det i den Henseende er det Rigtigste og Virksomste, naar Regnskabet afflutes for Theateraaret. Jeg indseer fuldkommen vel, at der ikke kan være Noget iveien for at opgjøre dobbelte Regnskaber, det ene, afflutter med Finantsaaret, passende for Rigsdagen, og det andet for Theatret selv, afflutter med Theateraaret; men kan det da virkelig være Rigsdagens Mening at opfordre dertil; vil det give en sikker, skarp og bestemt Opsattelse af Tilstanden? Nei, det vil give ganske det Modsatte. Det er netop Sagen, at, naar et Regnskab saaledes gives som afflutter, forinden flere Udgifter, der i Grunden skulle tages i Betragtning med, ere faldne, medens flere andre i alt Fald med Lethed kunne skydes over paa næste Regnskab, da kan det meget let give et uklart og ufuldstændigt Billede. Kan man derfor ønske, at Theatret ved Siden af det her forelagte Regnskab skal have sit eget Regnskab? Maa ikke